

ת"ד 10189/06/19 - מדינת ישראל נגד תמים חוג'יראת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 10189-06-19 מדינת ישראל נ' חוג'יראת
תיק חיצוני: 43338/2019

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	תמים חוג'יראת

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי לא זומן כדין לדיון וכי על אף שדבר הדואר נמסר לידי אדם בשם "עאדל" צוין עליו כי הוא נמסר לנמען הרשום. מאידך, בתצהיר המצורף לבקשה מציין הנאשם עצמו כי ההזמנה לדיון כלל לא הגיעה עליו מאחר שחזרה מהסיבה "מען לא ידוע"; ומוסיף וטוען כי "יש לי הגנה טובה כנגד העבירה המיוחסת לי".

המשיבה מתנגדת לבקשה ומציינת כי אותו "עאדל" הינו דודו של הנאשם.

דין הבקשה להידחות.

טענת הגנה כללית לפיה ישנה "הגנה טובה", נגד האישום אינה מלמדת על חשש לעיוות דין.

מעבר לאמור, הנאשם שיודע היטב מי הוא אותו "עאדל", לא טרח לשתף את בית המשפט בעניין ולא טרח להסביר כיצד הפגם באישור המסירה השפיע על יכולתו לקבל את דבר הדואר.

בנוסף גם אם פרטיו של המוסר לא מולאו בצורה מדויקת וברורה, חובה היתה על הנאשם לערוך בירור בעניין ברשות הדואר; וזאת לא עשה. יפים לעניין דבריו של כב' הש' צלקובניק בעפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"מאישור המסירה שהוצג, עולה כי ההזמנה לדיון חזרה בציון "לא נדרש", והפרטים המצויינים באישור המסירה - תאריך ושם הדוור - גם אם מלוא הפרטים באישור לא מולאו, די היה בהם כדי לערוך בירור

בדואר בקשר לנסיבות החזרת הדואר, ובירור זה לא נערך על ידי המערער".

כן ר' עפ"ת 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל (14.6.22):

"אכן, כפי שטען הסנגור, באישור המסירה שהוגש לתיק חסרים תאריך, פרטי פקיד המסירה וחתימתו, ואולם לטעמי לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה, זאת הגם שלא נעלם מעיניי כי ישנה פסיקה של בתי משפט אחרים, לרבות בתי משפט מחוזיים, הקובעת אחרת. בפסיקה רבה של בית המשפט העליון נקבע, כי אין בליקויים באישור המסירה כשלעצמם כדי לסתור את חזקת המסירה, וכי הנטל לסתור את חזקת המסירה מוטל על הנמען".

מעבר לדרוש, אציין כי התצהיר שצורף מתייחס ל"מען לא ידוע ואינו הולם את הטענות המצוינות בבקשה.

כאמור לעיל, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ב, 10 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.